

El Manuscrito encontrado en Zaragoza

**Un Concierto
de música
de cine**

**13 SEPTIEMBRE 2008
| a las 20.00 horas**

Rękopis znaleziony w Saragossie

**Koncert
muzyki filmowej**

**13 WRZEŚNIA 2008
| godz. 20.00**

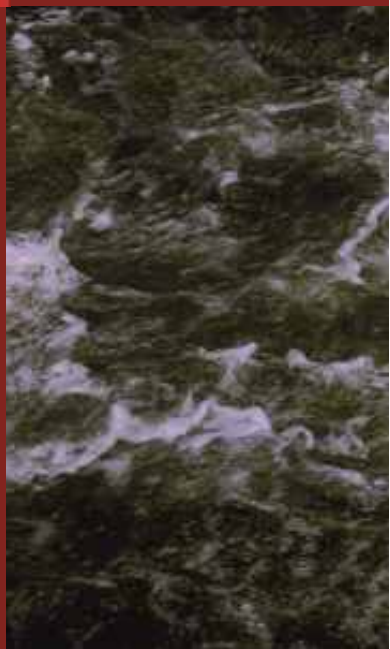

"El manuscrito"

foto. Marian Ostislo

*encontrado en
"Zaragoza"*

AUDITORIO

Palacio de Congresos

c/ Eduardo Ibarra, 3.
Zaragoza

Sala Mozart

INFORMACIÓN | INFORMACJA
www.auditoriozaragoza.com

ENTRADAS | BILETY
www.ibercaja.es
tel. 902 22 08 22

Ortega y Gasset en su famoso ensayo sobre Don Quijote recurrió a la metáfora renacentista que nos habla sobre la colisión y la fusión de dos dimensiones de Europa, el Norte y el Sur. Descubrió un particular sistema de conexiones, invisibles y misteriosas, pero determinantes para el valor del ser humano. Dicho sistema de valores de niveles superpuestos recuerda la red subterránea de conexiones de agua. Esta asociación surge del concepto del agua, lema de la Expo 2008. El agua es riqueza y vida, al igual que la cultura es un extraordinario sistema simbólico de conexiones: es el agua viva que brota de diferentes fuentes.

Zaragoza es un lugar y un símbolo particularmente importante para la cultura polaca, entre otros gracias a la novela de Jan Potocki “Manuscrito encontrado en Zaragoza” y a la película del director Wojciech Jerzy Has. Esta obra recibió el reconocimiento de obra maestra gracias a la opinión de Luis Bunuel, David Lynch y Michelangelo Antonioni, entre otros. En esta película, una de las más importantes obras del cine, la fantasía y la imaginación se entrelazan con la realidad.

El concierto, titulado “Un Manuscrito encontrado en Zaragoza”, incluirá una presentación de “Tres piezas en estilo antiguo” de Krzysztof Penderecki, que alude directamente al film.. Así mismo serán interpretadas las composiciones de Wojciech Kilar (entre ellas el estreno de “Veni Creator”) y de Roque Banos, autores de logros irrepetibles, grandes magos de la música cinematográfica moderna.

Este concierto tendrá una gran dimensión simbólica, descubriéndonos que la cultura es un manuscrito mágico y misterioso, que nos revela nuevos significados y sentidos. Las grandes obras de la Humanidad tienen como objetivo la apertura al diálogo capaz de superar todas las barreras y diferencias. Les invitamos a abrir nuevamente el manuscrito encontrado en Zaragoza, el próximo 13 de septiembre de 2008.

"El manuscrito encontrado en Zaragoza"

Ortega y Gasset w swym słynnym eseju o „Don Kichocie” odwoływał się do renesansowej metafory, która mówi nam o zderzeniu i przenikaniu się dwóch wymiarów Europy – Północy i Południa. Odkrywał niezwykle system połączeń – niewidzialnych i tajemniczych, lecz takich, które kreują wartość człowieka. Ten wielowarstwowy system wartości przypomina podziemny system połączeń wodnych. To skojarzenie wynika z idei przewodniej Expo 2008. Woda to bogactwo i żywioł, podobnie jak kultura, która jest systemem niezwykłych połączeń, symboliczną, ożywiającą wodą o różnych źródłach.

Saragossa to miejsce i znak dla kultury polskiej niezwykle ważne, między innymi za sprawą filmu Wojciecha Jerzego Hasa „Rękopis znaleziony w Saragossie” wg powieści Jana Potockiego. Dzieło to uzyskało status arcydzieła, dzięki opinii między innymi Luisa Buñuela, Davida Lyncha czy Micheleangelo Antonioniego. W tym jednym z najważniejszych filmów w dziejach kina dostajemy świat, w którym fantazja, imaginacja przeplata się z rzeczywistością. Bezpośrednim nawiązaniem do filmu będzie – w ramach koncertu „Rękopis znaleziony w Saragossie” – wykonanie „Trzech utworów w dawnym stylu” Krzysztofa Pendereckiego. Równocześnie zostaną wykonane kompozycje Wojciecha Kilara (w tym prapremierowe wykonanie „Veni Creator”) i Roque Bañosa, twórców o niepowtarzalnym dorobku, wielkich magów współczesnej muzyki filmowej.

Ten koncert będzie miał więc niezwykle wymiar symboliczny, uświadamiający nam, że kultura to tajemniczy i magiczny rękopis, palimpsest, do którego sięgając odkrywamy wciąż nowe znaczenia i sensory. Wszystkie najważniejsze księgi świata mają za cel otwarcie na dialog, który znosi wszelkie bariery i różnice. Zapraszamy do wspólnego, ponownego otwarcia rękopisu odnalezioneego w Saragossie, tym razem 13 września 2008 roku.

fot. Marian Oslislo

**El Manuscrito encontrado
en Zaragoza**
Un Concierto de música de cine

Interpretado por
La Orquesta de Cámara
de la Ciudad de Tychy – AUKSO,
dirigida por Marek Moś
Con
El Conjunto de Cantantes de la Ciudad
de Katowice – CAMERATA SILESIA,
dirigido por Anna Szostak

Programa del concierto:

Wojciech Kilar
una suite de la película “Drácula”
de Francis Ford Coppola

Krzysztof Penderecki
“Tres piezas musicales al estilo antiguo”,
música de la película “El Manuscrito
encontrado en Zaragoza”
de Wojciech Jerzy Has

Wojciech Kilar
Veni Creator (estreno)

Roque Baños
una suite de la película “Alatriste”
de Agustín Díaz Llanes

**Rękopis znaleziony
w Saragossie
Koncert muzyki filmowej**

w wykonaniu
Orkiestry Kameralnej
Miasta Tychy **AUKSO**,
pod dyr. **Marka Mosia**
oraz
Zespołu Śpiewaków Miasta Katowice
CAMERATA SILESIA
pod dyr. **Anny Szostak**

W programie:

Wojciech Kilar

Suita z filmu „Dracula”
Francisa Forda Coppoli

Krzysztof Penderecki

„Trzy utwory w dawnym stylu”,
muzyka z filmu „Rękopis znaleziony
w Saragossie”

Wojciecha Jerzego Hasa

Wojciech Kilar

Veni Creator (prawykonanie)

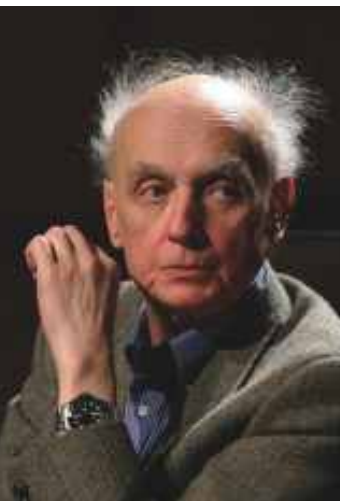
Roque Baños

Suita z filmu „Alatriste”,
Augustín Díaz Llanes

fot. Marian Oslislo

Wojciech Kilar

(nacido en 1932)

es uno de los compositores polacos más talentosos y conocidos. Entre los años 1950-55 estudió en la Academia de Música de Katowice. Su educación musical la complementó gracias a una beca del gobierno francés en París, donde asistió a clases de composición con Nadia Boulanger. Ha compuesto la música de más de 130 películas. Ha colaborado con numerosos grandes artistas, tales como: Andrzej Wajda (“La tierra prometida” 1974, “El señor Tadeo” – Pan Tadeusz, 1999), Kazimierz Kutz,

Stanisław Różewicz, Wojciech Has, Tadeusz Konwicki, Marek Piwowski, Krzysztof Kieślowski (“El azar” 1981), Roman Polański (“La novena puerta” 1999, “El pianista” 2002). La banda sonora de la película “El señor Tadeo” fue honrada premiada con un disco de platino por 20 mil ejemplares vendidos. Comenzando con “La estructura del cristal” (1969), Kilar es el autor de la música de casi todas las películas de Krzysztof Zanussi.

En el año 1992 Francis Ford Coppola le propuso que escribiera la música de la película “Drácula”, por la que el autor recibió en 1992 el premio de la Asociación Americana de Compositores, Autores y Productores ASCAP, en Los Ángeles y el premio Best Score Composer para una película de terror, en San Francisco. En 1995 escribió la música de la película de Roman Polański “La muerte y la doncella” y un año después compuso la música de “Retrato de una Dama”, dirigida por Jane Campion. En el año 1999 colaboró nuevamente con Roman Polański, esta vez crea la música para la película de terror “La novena puerta”. Además, su música puede ser escuchada en películas como “El Show de Truman” (fragmento de “Un vida por una vida”) y en “La ciudad de los ángeles”.

Wojciech Kilar (ur. 1932) jest jednym z najbardziej utalentowanych i najbardziej popularnych polskich kompozytorów. W latach 1950-55 studiował na Akademii Muzycznej w Katowicach. Edukację muzyczną uzupełniał jako stypendysta rządu francuskiego w Paryżu w latach 1959-60, uczęszczał na zajęcia kompozycji do Nadii Boulanger. Jest autorem muzyki do ponad 130 filmów. Współpracował z wieloma sławnymi artystami takimi, jak: Andrzej Wajda („Ziemia obiecana” 1974, „Pan Tadeusz” 1999), Kazimierz Kutz, Stanisław Różewicz, Wojciech Has, Tadeusz Konwicki, Marek Piwowski, Krzysztof Kieślowski („Przypadek” 1981), Roman Polański („Dziewiąte Wrota” 1999, „Pianista” 2002). Album z muzyką do filmu „Pan Tadeusz” uhonorowano Platynową Płytą za 20 tysięcy sprzedanych egzemplarzy. Począwszy od „Struktury kryształu” (1969), Kilar jest autorem muzyki do niemal wszystkich filmów Krzysztofa Zanussiego.

W 1992 roku Francis Ford Coppola zaproponował mu napisanie muzyki do filmu „Dracula”. Kompozytor otrzymał za nią Nagrodę Amerykańskiego Stowarzyszenia Kompozytorów, Autorów i Producentów ASCAP Award 1992 w Los Angeles oraz nagrodę Best Score Composer for a 1992 Horror Film w San Francisco. W 1995 pisze muzykę do filmu Romana Polańskiego „Śmierć i dziewczyna”, a rok później komponuje do filmu „Portret damy” w reżyserii Jane Campion. W 1999 roku po raz kolejny współpracuje z Romanem Polańskim. Tym razem tworzy muzykę do horroru „Dziewiąte Wrota”. Poza tym jego muzykę można usłyszeć w takich filmach jak: „Truman Show” (fragment z „Życie za życie”) oraz „Miasto Aniołów”.

Krzysztof Penderecki

(nacido en 1933) – compositor polaco y director de orquesta. Estudió composición con un tutor particular en Cracovia con E. Skołyszewski, en la Escuela Pública Superior de Música de Cracovia, PWSM, con A. Malawski y S. Wiechowicz (1955-1958). Galardonado, entre otros, tres veces con el primer premio en el Concurso del Sindicato de Compositores Jóvenes Polacos (1959 por “Estrofas”, “Los salmos de David” y “Emanaciones”) y una distinción en la Tribuna Internacional de Compositores de la UNESCO (1961 “Treno a las víctimas de Hiroshima”). En 1963 creó la

clase de composición de la PWSA de Cracovia (actualmente Academia de Música), y fue su rector en los años 1972-1987. Profesor de las universidades de Essen y Yale, director artístico de la Filarmónica de Cracovia entre 1987-1990, desde 1988 Y director de la orquesta Norddeutscher Rundfunk en Hamburgo. En 2001 galardonado con el Premio Príncipe de Asturias y en 2003 con la Batuta de Diamante de la Radio Polaca. El punto de partida de la evolución creativa de Penderecki ha sido la búsqueda de nuevos sonidos y timbres musicales, interesándose, desde la segunda mitad de los años 70, por la tradición del romanticismo tardío.

Entre sus obras más destacadas se cuentan: “Stabat Mater para 3 coros a cappella” (1962), “La pasión según San Lucas” (1965), “Maitines” (1970-1971), “Cosmogonía” (1970), “Magnificat” (1974), “Concierto para violines” (1977), “El paraíso perdido” según el texto de Milton (1978), “Segunda Sinfonía de Navidad” (1980), “Te Deum” (1980, dedicado a Juan Pablo II), “Requiem Polaco” (1980-1984), la ópera “La máscara negra” según Hauptmann (1984-1986), la ópera bufa “El rey Ubu” según Jarry (1991), “Quinta Sinfonía Coreana” (1992), “Segundo Concierto para violines” (1994), “Las siete puertas de Jerusalén” (1996), “La misa” (1998) y “Credo” (2000).

Krzysztof Penderecki (ur. 1933) – polski kompozytor i dyrygent. Studiował kompozycję prywatnie w Krakowie u F. Skołyszewskiego, następnie w krakowskiej PWSM u A. Malawskiego i S. Wiechowicza (1955-1958). Laureat m.in. 3 pierwszych nagród w Konkursie Młodych Związku Kompozytorów Polskich (1959, za „Strofy”, „Psalmy Dawida” i „Emanacje”) oraz wyróżnienia na Międzynarodowej Trybunie Kompozytorów UNESCO (1961, „Tren ofiarom Hiroszimy”). W 1963 utworzył klasę kompozycji w krakowskiej PWSM (dzisiejszej Akademii Muzycznej), w latach 1972-1987 rektor. Wykładowca uczelni w Essen i Yale, 1987-1990 dyrektor artystyczny Filharmonii w Krakowie, od 1988 I dyrygent orkiestry Norddeutscher Rundfunk w Hamburgu. W 2001 uhonorowany nagrodą Księcia Asturii, w 2003 nagrodą Polskiego Radia – Diamentową Battutą.

Punktem wyjścia ewolucji twórczej Pendereckiego były poszukiwania nowych brzmień i barw muzycznych. Od 2. poł. lat 70. XX w. zwrócił się ku tradycji późnoromantycznej.

Do najważniejszych kompozycji Pendereckiego zalicza się: „Stabat Mater na 3 chóry a cappella” (1962), „Pasja wg św. Łukasza” (1965), „Jutrznia” (1970-1971), „Kosmogonia” (1970), „Magnificat” (1974), „Koncert skrzypcowy” (1977), „Raj utracony” wg Milтона (1978), „II Symfonia Bożonarodzeniowa” (1980), „Te Deum” (1980, dedykowane Janowi Pawłowi II), „Polskie Requiem” (1980-1984), opera „Czarna maska” wg Hauptmanna (1984-1986), opera buffo „Król Ubu” wg Jarry’ego (1991), „V Symfonia Korea” (1992), „II Koncert skrzypcowy” (1994), „Siedem bram Jerozolimy” (1996), „Msza” (1998), „Credo” (2000).

Roque Baños

(nacido en 1968) – la primera etapa de sus estudios la hizo en el Conservatorio Superior de Murcia, en el que obtuvo el grado básico en la especialidad de saxofón, recibiendo igualmente el Premio Fin de Grado en solfeo y un diploma con reconocimientos a la ejecución del saxofón. Continuó sus estudios en el Conservatorio Real de Madrid. Además de numerosos reconocimientos y diplomas, recibió el premio al mejor egresado de su especialidad, consiguiendo el título de Profesor Superior de saxofón, piano, solfeo, armonía, contrapunto,

composición, instrumentación y dirección de orquesta. En su carrera como instrumentista ha tocado conciertos como solista y como miembro de grupos de cámara y orquestas, presentando obras de compositores españoles y extranjeros. En 1993 recibió una beca del Ministerio de la Cultura, y en ramas a ella se formó en el prestigioso Colegio de Música de Berklee en Boston (EE.UU.), en el que se especializó en composición de música para cine y jazz, recibiendo muchos premios. Ganó el premio Robert Share por conquistar el “mayor nivel dramático musical en materia de composición de música para cine”. Es autor de más de 40 bandas sonoras de películas, tales como “The Kovak Box” de Daniel Manzón, “Alatriste” de Agustín Díaz Llanes, “Las trece rosas” de Emilio Martínez-Lázaro, con la que recibió el Premio Goya a la mejor banda sonora original y “Los Crímenes de Oxford” bajo la dirección de Álex de la Iglesia.

Roque Baños (ur. 1968) – pierwszy etap studiów odbył w Wyższym Konserwatorium Muzycznym w Murcji, gdzie uzyskał stopień podstawowy na specjalności saksofon, otrzymując jednocześnie nagrodę Premio Fin de Grado w dziedzinie solmizacji, oraz dyplom z wyróżnieniem w zakresie gry na saksofonie. Studia kontynuował w Królewskim Konserwatorium Muzycznym Madrytu. Obok licznych wyróżnień i dyplomów otrzymał nagrodę dla najlepszego absolwenta swojej specjalności, uzyskując tytuł profesora (Profesor Superior) saksofonu, pianina, solmizacji, harmonii, kontrapunktu, kompozycji i instrumentacji oraz dyrygentury.

W karierze instrumentalisty regularnie grywał koncerty zarówno jako solista, jak i członek zespołów kameralnych i orkiestr, prezentując utwory hiszpańskich i zagranicznych kompozytorów.

W 1993 roku otrzymał stypendium Ministerstwa Kultury, w ramach którego kształcił się w prestiżowym Berklee College of Music w Bostonie (USA), gdzie specjalizował się w komponowaniu muzyki filmowej i jazzie, uzyskując liczne nagrody. Otrzymał nagrodę Robert Share Award za wykazanie się „najwyższym poziomem dramatyczno-muzycznym w dziedzinie kompozycji muzyki filmowej”. Autor ponad 40 ścieżek dźwiękowych do różnych obrazów, m.in. „The Kovak Box” Daniela Monzóna, „Alatriste” Agustína Díaza Llanesa, „Las Trece Rosas” Emilia Martíneza-Lázaro, za którą otrzymał nagrodę Goya w dziedzinie najlepszej oryginalnej ścieżki dźwiękowej, oraz do „Los Crímenes de Oxford”, w reżyserii charyzmatycznego Álexa de la Iglesia.

fot. Marian Oslislo

AUKSO | La Orquesta de Cámara de la Ciudad de Tychy pertenece a los grupos de cámara más representativos de Europa. Se formó en 1998 gracias a la iniciativa de un grupo de egresados de la Academia de Música “Karol Szymanowski” de Katowice y uno de los violinistas y cameristas polacos más ilustres, Marek Moś, que ha supervisado el desarrollo artístico de la agrupación desde los principios de su actividad. El repertorio del grupo contempla temas clásicos, románticos y contemporáneos, con una especial presencia de música polaca. El concierto inaugural para esta agrupación tuvo lugar en la Xª Edición de “Días de la Música de Compositores de Cracovia”. En el programa de dicho concierto se encontró, entre otros, el Estreno mundial de la Suite de Paderewski.

El grupo ha realizado conciertos con tales directores destacados tales como Rudolf Barszaj, Mirosław Jacek Błaszczyk, Leo Brouwer, Jerzy Maksymiuk, Wojciech Michniewski, Marek Minkowski, Michał Nesterowicz o Volker Schmidt-Gertenbach y con solistas extraordinarios: Daniele Alberti, Piotr Anderszewski, Kaja Danczowska, Konstanty Andrzej Kulka, Janusz Olejniczak, Olga Pasiecznik, Jadwiga Rappe, Hakan Rosengren y Małgorzata Walewska.

Uno de los éxitos de la orquesta fue su participación en festivales prestigiosos. Las presentaciones del grupo en el extranjero son un elemento importante de la promoción de la cultura polaca. Cabe mencionar los conciertos realizados en Bélgica, Dinamarca, Alemania, Italia, Ucrania, China y Brasil, donde Aukso tocó acompañada de Leszek Możdżer y Tomasz Stańko durante el Festival de Cultura Polaca. El grupo también realiza conciertos con músicos del mundo del jazz y rock, por ejemplo con Urszula Dudziak, Michał Urbaniak, el Trio de Andrzej Jagodziński, el grupo Voo Voo, Grzegorz Turnau y Motion Trio.

En 2003 salió a la venta el primer disco del grupo, titulado “Współcześnie” (Contemporáneamente) con música de compositores destacados tales como: Ignacy Jan Paderewski, Grażyna Bacewicz, Witold Lutosławski, Wojciech Kilar y Henryk Mikołaj Górecki. Un año más tarde se realizó otro disco del grupo, con la participación de Leszek Możdżer, seguido por un disco con música de Wojciech Kilar en 2005. En 2006 se puso a la venta otro álbum, grabado con VooVoo, y en 2007 otro, con música de Preisner, Zbigniew Bujarski, Cezary Duchnowski, Wojciech Kilar, Aleksander Lasoń, Piotr Moss y Grażyna Pstrokońska -Nawratil han dedicado unas obras suyas a la Orquesta.

AUKSO | Orkiestra Kameralna Miasta Tychy

AUKSO to jedna z najlepszych orkiestr kameralnych w Europie. Powstała w lutym 1998 r. dzięki wspólnej inicjatywie grupy absolwentów Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach i jednego z najwybitniejszych polskich skrzypków i kameralistów Marka Mosia, który od początku istnienia orkiestry czuwa nad jej artystycznym rozwojem. Repertuar zespołu obejmuje utwory klasyczne, romantyczne i współczesne, ze szczególnym uwzględnieniem muzyki polskiej. Koncert inauguracyjny działalności orkiestry odbył się w ramach jubileuszowych X Dni Muzyki Kompozytorów Krakowskich. W programie znalazło się między innymi światowe prawykonanie odnalezionej Suity Ignacego Jana Paderewskiego.

Zespół koncertował z uznanymi dyrygentami, między innymi: Rudolfem Barszajem, Mirosławem Jackiem Błaszczakiem, Leo Brouwerem, Jerzym Maksymiukiem, Wojciechem Michniewskim, Markiem Minkowskim, Michałem Nesterowiczem, Volkerem Schmidt-Gertenbachem, jak również ze znakomitymi solistami, takimi jak: Daniele Alberti, Piotr Anderszewski, Kaja Danczowska, Konstanty Andrzej Kulka, Janusz Olejniczak, Olga Pasiecznik, Jadwiga Rappe, Hakan Rosengren, Małgorzata Wawelska.

Sukcesem zespołu było uczestnictwo w prestiżowych festiwalach. Ważnym elementem promocji kultury polskiej na świecie są zagraniczne występy zespołu m.in. w Belgii, Danii, Niemczech, we Włoszech, na Ukrainie, w Chinach, a także w Brazylii, gdzie podczas Festiwalu Kultury Polskiej razem z orkiestrą zagrali Leszek Możdżer i Tomasz Stańko. AUKSO bowiem koncertuje także z muzykami ze świata jazzu czy rocka, m.in. z Urszulą Dudziak,

Michałem Urbaniakiem, Triem Andrzeja Jagodzińskiego, zespołem Voo Voo, Grzegorzem Turnauem czy Motion Trio.

W 2003 r. ukazała się pierwsza płyta zespołu zatytułowana „Współcześnie” z utworami znakomitych kompozytorów: Ignacego Jana Paderewskiego, Grażyny Bacewicz, Witolda Lutosławskiego, Wojciecha Kilara, Henryka Mikołaja Góreckiego. Rok później zrealizowana została kolejna płyta z udziałem Leszka Możdżera, w 2005 płyta monograficzna z muzyką Wojciecha Kilara, w 2006 z zespołem Voo Voo, w 2007 z muzyką Zbigniewa Preisnera. Orkiestrze dedykowali swoje utwory: Zbigniew Bujarski, Cezary Duchnowski, Wojciech Kilar, Aleksander Lasoń, Piotr Moss i Grażyna Pstrokońska-Nawratil.

fol. Ryszard Czernow

Marek Moś – director artístico de la Orquesta de Cámara AUKSO desde su formación. Un violinista y camerlista polaco excepcional, educado en Bytom y Katowice. Entre sus profesores destacan Kazimierz Dębski y Andrzej Grabiec. Moś es el fundador y primer violín del Cuarteto de Silesia, una agrupación que, en poco tiempo, se ha convertido en uno de los cuartetos más destacados de Europa.

Moś se ha presentado con este cuarteto en importantes festivales y escenarios, como por ejemplo en Konzerthaus en Viena, Concertgebouw y Ijsbreker en Amsterdam, Vredenburg en Utrecht, Schauspielhaus en Berlín, Tivoli en Copenhague, Tonhalle en Düsseldorf, De Singel en Amberes, Merkin Hall en Nueva York y Jordan Hall en Boston. Juntos, han realizado unos 30 estrenos de obras polacas y extranjeras, parte de ellas dedicadas especialmente al grupo. El artista tiene en su haber numerosas grabaciones de archivo para la Radio Polaca y la Televisión, así como para compañías discográficas (CD Accord, Olympia, Patridge, Thesis, Wergo). Los discos en cuya grabación participa Marek Moś consiguen numerosos reconocimientos y premios. El disco con las composiciones de H.M. Górecki fue galardonado con el Premio de la Industria Fonográfica Polaca, “Fryderyk ‘95”.

El último disco del grupo, con grabaciones de cuartetos de K. Szymanowski y W. Lutosławski ganó otro “Fryderyk” y se convirtió en el “Disco del Año 1997” de la revista “Studio”. En la actualidad, además de sus actividades relacionadas con conciertos y grabaciones, Marek Moś también es catedrático de la Academia de Música “Karol Szymanowski” de Katowice.

Marek Moś

Dyrygent, dyrektor artystyczny orkiestry kameralnej AUKSO od czasu jej powstania. Wybitny polski skrzypek i kameralista. Kształcił się w Bytomiu i Katowicach. Jego pedagogami byli Kazimierz Dębicki i Andrzej Grabiec. Założyciel i wieloletni *primarius* Kwartetu Śląskiego – zespołu, który w krótkim czasie stał się jednym z najwybitniejszych kwartetów smyczkowych w Europie. Z kwartetem występował na najbardziej prestiżowych festiwalach i najznakomitszych estradach świata, między innymi w Konzerthaus w Wiedniu, Concertgebouw i Ijsbreyker w Amsterdamie, Vredenburg w Utrechcie, Schauspielhaus w Berlinie, Tivoli w Kopenhadze, Tonhalle w Dusseldorfie, De Singel w Antwerpii, Merkin Hall w Nowym Jorku i Jordan Hall w Bostonie.

Z Kwartetem Śląskim artysta dokonał około 30 prawykonań utworów polskich i obcych, z czego część jest dedykowana zespołowi. Artysta ma w swoim dorobku wiele nagrań archiwalnych dla Polskiego Radia i Telewizji, a także dla firm fonograficznych (CD Accord, Olympia, Patridge, Thesis, Wergo). Płyty, w nagraniu których uczestniczy Marek Moś, zdobywają liczne wyróżnienia i nagrody. Monograficzna płyta z utworami H.M. Góreckiego zdobyła Nagrodę Polskiego Przemysłu Fonograficznego „Fryderyk’ 95”. Kolejny tytuł „Fryderyka” oraz wyróżnienie „Płyta Roku” magazynu „Studio” za rok 1997 zdobyła ostatnia płyta zespołu z nagraniami kwartetów K. Szymanowskiego i W. Lutosławskiego. Obecnie, obok wielkiej aktywności koncertowej i nagraniowej, Marek Moś wyklada również w Akademii Muzycznej im K. Szymanowskiego w Katowicach.

El Grupo de Cantantes de la ciudad de Katowice CAMERATA SILESIA

– fundado en 1990 por Anna Szostak – es un grupo de vocalistas que cantan en formación de cámara, realizan interpretación de solos de música vocal-instrumental y se presentan con un repertorio coral a capella. En poco tiempo la Camerata Silesia de ha convertido en una de las agrupaciones polacas más destacadas que se especializa

en la interpretación de música antigua y contemporánea. La atípica destreza técnica de los cantantes, así como la vocalización y entonación apropiada para el canon de realización de música antigua ha llamado la atención de críticos y compositores. Actualmente, el grupo es conocido en Polonia y en el mundo gracias a la perfección de su interpretación tanto de música antigua como de partituras modernas, a menudo escritas especialmente para ellos. Desde el año 1993 la Camerata Silesia participa periódicamente en el Festival Internacional de Música Polaca Otoño Varsoviano. Antes de cualquier oportunidad de presentación de material extranjero la Camerata propone música polaca, tanto antigua como moderna, del Renacimiento y el Barroco. Su lista de logros, giras y festivales se amplía. Sus características altamente calificadas por críticos, artistas colaboradores y público, tales como el cuidado y la originalidad de interpretación, la destreza técnica y su ejecución y entonación han quedado reflejados en los 13 discos de la agrupación que hasta ahora han sido galardonados con prestigiosos premios.

Zespół Śpiewaków Miasta Katowice **CAMERATA SILESIA**

– założony w 1990 roku przez Annę Szostak – jest zespołem wokalistów, którzy śpiewają w obsadzie kameralnej, wykonują partie solowe w muzyce wokalnie-instrumentalnej oraz występują w repertuarze chóralnym *a cappella*. W krótkim czasie Camerata Silesia stała się najbardziej rozpoznawalnym polskim zespołem specjalizującym się w wykonywaniu muzyki dawnej i współczesnej. Niezwykła sprawność techniczna śpiewaków oraz emisja i intonacja właściwa dla kanonu wykonawczego muzyki dawnej zwróciła uwagę zarówno krytyków, jak i kompozytorów. Zespół słynny jest dziś w Polsce i świecie z perfekcyjnych i stylowych interpretacji zarówno muzyki dawnej, jak partytur najnowszych, nader często pisanych z myślą o tym właśnie ansamblu. Od 1993 roku Camerata Silesia uczestniczy stale w Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej Warszawska Jesień. Przy wszelkich nadarzających się zagranicznych sposobnościach, proponuje Camerata Silesia muzykę polską, zarówno współczesną, jak doby renesansu i baroku. Lista dokonań, tras koncertowych, festiwali intensywnie się poszerza. Wysoko oceniane przez miarodajną krytykę, współpracujących z zespołem artystów i publiczność koncertową cechy wykonawcze, pieczołowitość, a zarazem oryginalność interpretacji, sprawność techniczna oraz adekwatna do repertuaru emisja i intonacja, stylowość wykonań – wszystko to odzwierciedla się także w nurcie fonograficznym, na który składa się 13 dotychczas kompaktów zespołu, wielokroć honorowanych prestiżowymi nagrodami.

Anna Szostak es una de las principales dirigentes corales de Polonia. Ha agrupado y dirigido algunas agrupaciones vocales, entre ellas la fundada por ella en 1990 agrupación Camerata Silesia. Le ha dado a esta agrupación, hoy en día muy reconocida, esa estilística y perfeccionista manera de interpretación de obras maestras antiguas, así como de música de nuestra era del rango europeo. Sistemáticamente asimila al. ambito de conciertos polacos literatura mundial antes

desconocida, poniendo a prueba con ánimo la capacidad de su formación en el repertorio del canon coral universal, y por otra parte busca con valor los más nuevos opus, cuyos destinatarios son la Camerata y su directora, quienes trabajan y cooperan cercanamente con compositores polacos de diversas generaciones. Promueve consecuentemente la música polaca. Tiene en marcha proyectos comunes con las famosas cantantes Emma Kirkby y Barbara Schlick, así como la dirección de grupos conformados por músicos famosos de Polonia y el extranjero. Ha sido galardonada con numerosos premios prestigiosos y reconocimientos como dirigente.

Anna Szostak należy do ścisłej czołówki polskich dyrygentów chóralnych. Powołała i prowadziła kilka zespołów wokalnych, wśród nich założony przez siebie w 1990 roku zespół śpiewaków-solistów Camerata Silesia. Nadała zespołowi, słynnemu dziś w świecie z perfekcyjnych i stylowych interpretacji zarówno arcydzieł dawnych, jak muzyki naszych czasów, rangę europejską. Systematycznie przyswaja polskiemu obiegowi koncertowemu nieznaną wcześniej literaturę światową, chętnie sprawdzając siłę swej formacji również w repertuarze z powszechnego kanonu chóralnego, z drugiej zaś strony sięga odważnie po opusy najnowsze, których adresatem jest Camerata i jej dyrygentka, blisko i partnersko współpracująca z kompozytorami polskimi różnych generacji. Konsekwentnie promuje muzykę polską. W tym nurcie mieszczą się wspólne koncerty ze słynnymi śpiewaczkami Emmą Kirkby i Barbarą Schlick, a także dyrygowanie zespołami złożonymi z wybitnych muzyków polskich i zagranicznych. Laureatka wielu prestiżowych nagród i wyróżnień dyrygenckich.

o manuscrito
encontrado na
"Zaragoza"

fot. Marian Oslislo

fol. Marian Oslislo

fot. Marian Oslislo

